

det var den endelige Afstemning, vilde Fruen have anbefalet at stemme imod, da Forslaget i dets nuværende Form sikkert vil komme til at virke uheldigt. Men nu kunde der blive Tid til nærmere Drøftelse af Sagen i Landstinget.

Justitsminister Zahle hævdede, at det store ved den nye Ægteskabslov var, at Ægtehustruen blev jævnbyrdig med Ægtemanden.

En lille Generaldebat.

Efter at Flertallets Ændringsforslag var vedtaget med 57 St. mod 16, sættes Lovforslaget som Helhed under Debat.

Ole Kirk udtalte, at Lovforslaget var meget utilfredsstillende baade med Hensyn til Ægteskabsindgaaelsen og Ægteskabets Retsvirkninger. Vi trænger nok til en ny Ægteskabslov, men vi bør have en Lov, som er god og velovervejet, og som ogsaa er i Overensstemmelse med de tilsvarende Love i de andre nordiske Lande. Taleren anbefalede at undlade at stemme for Forslaget.

Forslaget er en giftig og bedsk Frugt.

Hr. Pinstrup fo'r derefter drabeligt ud. Dette Lovforslag er, sagde den vrede Mand, en giftig og bedsk Frugt af den moderne Kultur, og hvis det blev til Lov, vilde det betyde en Overrumpling og Overraskelse for Folket. Man har nærmest diskuteret en forholdsvist uvæsentlig Ting, nemlig Ægteskabets Indgaaelse. Jeg vilde ikke have lagt saa megen Vægt herpaa, hvis Bestemmelsen om tvungen borgerlig Ægteskabsstiftelse ikke havde været et bevidst Led i hele Lovforslagets Tendens, en Tendens, der bryder med Ægteskabets Idé som livsvarig Institution.

Forslagets Hensigt synes nærmest at være at skaffe gølge selverhvervende Kvinder økonomisk Ligestilling med Familieforsørgere. Det er en mærkelig Opfattelse, og selv om det store Flertal af gifte Kvinder ikke vil bryde sig om Lovbestemmelser af den Art, er det farligt at forkludere Ægteskabets Karakter. Det bør kunne ses i Loven, at det er en betydelig Rigdom at være en god Hustru og Moder.

Øvrighedens Indblanding i Ægtefællernes indre Anliggender vil ligeledes virke opløsende; og Prøf. 80 om, at en Ægtefælle kan kræve et passende Vederlag for sit Arbejde, kan faa mærkelige Konsekvenser. Det kan føre til, at Gaardmandskoner og Husmands-

koner kræver Timebetaling for at trække Køerne ud paa Græs og stoppe Mandens Strømper.

Hele Tendensen er, at Ægteskabet ikke indgaas med den Forudsætning, at det skal være livsvarigt, men kun er en „Forretning“, man prøver, en Kontrakt, hvor hver Part faar sit efter Loven.

Jeg tror, at hvis Skilsmisserne ikke har tiltaget før, saa vil det ske, hvis denne Lov bliver vedtaget. I 1900 var der kun 381 Skilsmisser her i Landet, men i 1918 var der 1098. Det er en stor Stigning, og særlig i Hovedstaden og de større Byer betragter man det ikke længere som en Skam og Ulykke at blive skilt. En saadan Tendens maa ikke befordres ved Lov, thi Ægteskabet er Grundvolden for vort Folks stædkelige Sundhed og Kraft.

Jeg vil anbefale at stemme imod Forslaget, thi derved henledes Befolkningens Opmærksomhed paa en kraftig Maade paa, hvad der er og skal være Kærnepunktet i hele denne Sag.

Ikke en Tvangsinstitution, men en frivillig Overenskomst.

Fru Munch replicerede til Pinstrup og hævdede, at Ægteskabet ikke skulde være en Tvangsinstitution, men en frivillig Overenskomst mellem Kønnene. Hun anbefalede meget at stemme for Forslaget.

Pinstrup bemærkede, at det kunde blive skæbnesvangert at gøre Ægteskabet til et frit Kontraktforhold.

Justitsminister Zahle

hævdede overfor Pinstrup, at der ikke kunde være Tale om Overrumpling, thi Sagen havde i Aarevis været til Behandling i den skandinaviske Familieretskommission, hvor endog saa højkonervative Jurister har haft Sæde. Det maatte være mærkeligt for disse at høre, at Resultatet skulde være en Gift. Pinstrup har heller ikke Ret i, hævdede Justitsministeren, at Bestemmelsen om borgerlig Ægteskabsstiftelse er Udtryk for hele Lovforslagets opløsende Tendens. Denne Bestemmelse fandtes ikke i Familieretskommissionens Udkast, men er indsat af mig, idet den borgerlige Ægteskabsstiftelse i mange Aar har været krævet af store Partier herhjemme, bl. a. af Venstre.

Nej, den ny Ægteskabslov betyder et afgjort Brud med den gamle Lære: at Manden er Herre og Kvinden har at lystre. Pinstrups Paastand om, at en Kone skal kunne kræve Timebeta-

ling for at flytte Køer og stoppe Strømper, er ganske forvrænget. Meningen er, at en stræbsom Kone kan kræve sin Ret, hvis hendes Mand er doven og tyer til Byen og ødelægger sine Penge. Hvis Forslaget virkelig var saadan noget Galimatias, som Pinstrup mener, var der god Grund til at kassere de Rigsdagsmænd, der vedtog det. Men det er Pinstrups egen Fantasi, der vildleder ham.

Jeg skal sige Pinstrup, hvornaar Skilsmisserne tager af. Det vil ske, naar der bliver gode og lykkelige Ægteskaber, og det vil der blive, naar denne Lov vedtages. Den giver den gifte Kvinde og den gifte Mand lige Ret.

Raadmand Jessen hævdede, at Lovens Hensigt var at fastslaa den gifte Kvindes Ret som Menneke. Han bemærkede til Pinstrup, at der kun var meget faa Lovforslag, hvorom Bladene havde bragt saa mange Artikler som en Ægteskabsloven.

Pinstrup: Ja, om en mindre væsentlig Enkeltighed: Ægteskabsstiftelsen, har der været skrevet meget. Men selve Loven giver falske Idealer, og det er man ikke endnu i tilstrækkelig Grad blevet opmærksom paa.

Justitsministeren mente, at Lovforslagets Idealer var betryggende for Samfundet.

58 mod 17.

Man gik derefter til Afstemning. For Forslaget stemte 58, Radikale og Socialdemokrater. Imod stemte 17, Medlemmer af Venstre og det konservative Folkeparti. 22 af Venstre og Konservative undlod at stemme.

Forslaget oversendtes til Landstinget.

Blandt de Medlemmer, der stemte imod

Forslaget, var Herrerne Pinstrup, Søren Svendsen, Lillelund, Thorhauge, Grønbæk, Nørskov, Laur. Laurén, Abrahamsen, Gerud Jensen, Hede-gaard, Frøkjær, Lauritz Jensen, Sv. Kock og Th. Jensen.

Svenske Kvinders Syn paa de nye Ægteskabslove.

—o—

I en Skrivelse sendt til Rigsdagen fra Bestyrelsen for Fredrika Bremer-forbundet, Föreningen Frisinnade kvinnor, K. F. U. K., Landsföreningen